

Dev ay Fincanları Kasabası



Yavuz DEMİRKIRAN

Dev ay Fincanları Kasabası

Yavuz DEMİRKİRAN



Yeşil bir vadide, her evin dev bir çay fincanı olduğu bir kasaba vardır. Fincanlar çiçekler ve çizgilerle boyanmıştır ve her birinin yuvarlak bir kapısı ve minik pencereleri vardır. Aileler içlerinde sıcacık ve rahat yaşar. Belediye binası, soğuk sabahlarda ağzından buhar çıkaran kocaman bir çaydanlıktır. Herkes buraya Çay Fincanı Kasabası der.



Sophie altın kenarlı mavi bir fincanda yaşar. On yaşındadır; sıcak kahverengi teni, kırmızı bir bantla arkaya bağlanmış kısa kıvrıkcık siyah saçları ve burnunun üzerinde çilleri vardır. Hardal sarısı tulum ve çizgili mavi bir gömlek giyer. Bileğinde bir mezura asılıdır ve kulağının arkasında bir kalem durur. Sophie bir şeyler yapmayı ve tamir etmeyi sever ve alet kemeri her zaman belindedir.



Sophie'nin en iyi arkadaşı Mira biraz daha kısadır ve çok hızlıdır. Mira'nın koyu kahverengi teni, iki topuz yapılmış siyah saçları ve aralıklı dişli bir gülümsemesi vardır. Tebeşir ve ip dolu bir çantası vardır ve üzerinde çiçek yaması olan mor bir tulum giyer. İki kız birlikte kasabadaki her fincanı ve çaydanlığı keşfeder. Her çatlağı ve köşeyi bilirler ve sıra dışı evlerini çok severler.



Güneşli bir sabah yer sarsılmaya başlar. Çay fincanları sallanır ve tıkırdar. Birkaç fincan çatlar ve porselen parçaları aşağı yuvarlanıır. Herkes komşularını kontrol etmek için dışarı koşar. Büyük çaydanlık belediye binası sallanır ama ayakta kalır. İnsanlar güvendedir, ama birkaç fincan evde artık uzun, korkutucu çatlaklar vardır. Kasaba endişelidir.



Belediye Başkanı Pip altın düğmeli lacivert bir palto ve çaydanlık şeklinde bir şapka giymiş halde aceleyle gelir. Elinde bir not panosu vardır ve çok endişeli görünür. 'Eyvah, eyvah!' der. 'Güzel çay fincanlarımız! Onları tamir etmeliyiz, ama görünüşlerini değiştiremeyiz. Bu kasabamızın cazibesini mahveder!' Herkes mırıldanır ve başını sallar. Hepsi özel fincan evlerini oldukları gibi sever.



Sophie parlak ela gözleriyle çatlakları inceler. Her birini mezurayla ölçer ve küçük bir deftere sayılar yazar. 'Çatlaklar derin,' der. 'Ama belki fincanları içeriden bir arada tutabiliriz.' Mira ona bir parça tebeşir verir ve yerleri işaretlerler. 'Güçlü ama yumuşak bir şey lazım,' diye düşünür Sophie yüksek sesle. 'Dışını değiştirmeyecek bir şey.'



Kasabanın büyüğü Dede Otto, bastonuyla yavaşça yoldan aşağı gelir. Bastonu bir çay kaşığı sapı gibi oyulmuştur. Orman yeşili bir hırka ve yuvarlak gözlükler giyer. Beyaz bıyığını sıvazlayarak, 'Hatırlıyorum,' der, 'ben çocukken çatlamış bir fincanı bir arada tutmak için esnek destekler kullanırdık. Ağaç ve telden yapıldı ve fincanla birlikte hareket ederlerdi.' Sophie'nin gözleri parlar.



Sophie atölyesine koşar ve ağaç, tel ve kauçuk yastıklar toplar. Örümcek ağı gibi kıvrılan esnek bir destek yapar. Çatlamış bir fincanın içini sarar ve itildiğinde geri yaylanır. 'Gördün mü?' der Mira'ya. 'Fincanı tutuyor ama yine de biraz kıpırdamasına izin veriyor. Böylece yer yeniden sarsılırsa fincan kırılmaz.' Mira ellerini çıkar.



Sophie desteęi Belediye Bařkanı Pip'e ve komřulara gsterir. Bazı insanlar emin olamaz. 'Gerçekten iře yarayacak mı?' diye sorar uzun bir adam. 'Fincanlarımızın grnřn deęiřtirmeyecek,' diye sz verir Sophie. 'Destekler ieri gidiyor, yani dıřarısı aynı kalıyor.' Belediye Bařkanı Pip aydanlık řapkasını dzeltir ve 'nce bir fincanda deneyelim,' der. Sophie desteęi takarken herkes nefesini tutar.



Sophie ve Mira kasabadaki en eski fincanı seçer; sapı kırık büyük pembe bir fincan. Sophie esnek desteği dikkatlice çatlağın içine yerleştirir. Telleri sıkar ve kenarları yumuşak kauçukla kaplar. Sonra geri çekilir. Fincan dimdik ve gururla durur ve çatlak içeride gizlenmiştir. 'İşe yarıyor!' diye sevinir Mira. Komşular gülümser ve alkışlar. Belediye Başkanı Pip bile küçük bir zıplama yapar.



Şimdi bütün topluluk yardım etmek ister. Herkes meydanda toplanır. Dede Otto eski ahşap kutusundan aletler dağıtır. Mira her çatlağı ölçmek için tebeşir ve ip dağıtır. Belediye Başkanı Pip not panosunu kontrol eder ve desteğe ihtiyacı olan her fincanın listesini yapar. 'Gün batmadan hepsini tamir edeceğiz!' diye duyurur. İnsanlar sevinçle bağırır ve işe koyulur.



Sophie her komşuya esnek bir destek yapmayı gösterir. Bazıları teli bükerek, bazıları kauçuk yastıkları keser ve çocuklar malzemeleri sepetlerde taşır. Birlikte çalışırlar, gülerler ve konuşurlar. Fincanlar dışarıdan tamamen aynı kalır, ama içeriden güçlenir ve güvenli olurlar. Öğleden sonra her çatlak fincanın yeni, esnek bir desteği vardır. Kasaba her zamanki kadar cazibeli.



O akşam yer yeniden sarsılır, sadece birazcık. ay fincanları sallanır, ama yeni destekler esner ve tutar. Hibir ey atlamaz. Hibir ey dşmez. Belediye Bakanı Pip aydanlık apkasını ıkarır ve gzlerini siler. 'Kasabamız gvende!' der. 'Ve hl ay Fincanı Kasabası gibi grnyor!' Herkes sarılır ve sevinle baėırır. Sophie ve Mira meydanda kk bir mutluluk dansı yapar.



Kutlamak için kasaba dev çaydanlığın içinde bir piknik düzenler. Dede Otto eski günlerle ilgili hikâyeler anlatır ve Belediye Başkanı Pip Sophie ile Mira'ya parlak kurdeleler verir. 'Kasabamızı zekice bir fikir ve takım çalışmasıyla kurtardınız,' der. Sophie gülümser. Bir şeyleri tamir etmenin eğlenceli olduğunu bilir, ama onları birlikte tamir etmek daha da güzeldir. Çaydanlık akşam gökyüzüne sıcak buhar üfler.



Çay Fincanı Kasabası yeniden neşelidir. Aileler fincanlarının içinde kakao yudumlar ve yolun karşısındaki komşularına el sallar. Sophie her ihtimale karşı mezurayı hazır tutar. Mira kaldırıma tebeşirle yıldızlar çizer. Dede Otto bastonu yanında bir bankta dinlenir. Belediye Başkanı Pip not panosuna yazar: 'Hepsi güvende, hepsi mutlu.' Kasaba yaşamak için harika bir yerdir.



Ve böylece ay Fincanı Kasabası'nın insanları sıradan nesnelerin harika evlere dönüşebileceğini öğrendi. Yaratıcı zihinler ve yardım eden ellerle bir topluluk büyük sorunları çözebilir. Sophie'nin esnek destekleri fincanları hâlâ sessizce ve güçlü bir şekilde bir arada tutar. Ve eğer ziyaret ederseniz, hardal sarısı tulumlu küçük bir kızın bir ay fincanını ölçtüğünü ve bir sonraki büyük fikrini hayal ettiğini görebilirsiniz.